

FÁSORI HARANGSZÓ

A Budapest Fásori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam 21. szám

2003. június

Isten temploma

„Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők népem lesznek.” (2Kor 6,16)

Ember a holdon! – megdöbbentő, hatalmas hír volt annak idején. Emlékszem, a parókia szomszédságában élt a falunkban egy ember, aki egyszerűen nem tudta elhinni. Hát hogy is mondhatnak ilyen örültséget az emberek! S ez mégis igaz. Isten a földön! – ez az, amelyik mindezt és mindent felülmúl! Ez a leghatalmasabb üzenet a világon. Akit az egek egei sem fogadhatnak be, az emberek közt akar lakozni! S mennyien nem tudják elhinni ezt!

Az édenben együtt lakott az emberrel, de úgy, hogy meglátogatta: „...hűvös alkonyatkor a kertben járt...” (1Móz 3,8). Az éden elhagyása után, a bűnesetet követően megjelent az Úr, Jákób már beszél „Bétel”-ről, „Isten házáról”: „...nem egyéb ez, mint Istennek háza, és az égnek kapuja.” (1Móz 28,17). Isten dicsősége ott volt a Szentsátor-

ban, majd a templomban, de az Úr dicsősége elhagyta a szentélyt: „És felszálla az Úrnak dicsősége a város közepéből...” (Ez 11,23).

Az Úr Jézusban jött közénk újra. Itt sátorozott – ezt olvassuk a Jn 1,14-ben, ha szó szerint fordítjuk: „Az Ige testté lett és lakozék (sátorozott) mi közöttünk (és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyellemmel és igazsággal.” S az Úr Jézus letette az új templom fundamentumát, hogy megépülhessen az: „Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, amely a Jézus Krisztus”

(1Kor 3,11). Ő mondta: „Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédeimet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk” (Jn 14,23) Pünkösdkor eljött a Szentlélek és kitöltetett, Aki által épül a templom: „Akiben ti is együtt építetek Isten hajlékává a Lélek által” (Ef 2,22). „Itt van Isten közöttünk...” (165. dicséret)

Azt mondja az Ige, hogy az egyház, a

JUBILEUMI MELLÉKLETTEL 90 ÉVES TEMPLOMUNKRÓL!

MAGVETÉS

gyülekezet: *Isten háza* (1Tím 3,15), *Isten hajléka* (Ef 2,22), *Isten épülete* (1Kor 3,9), *Isten temploma* (2Kor 6,16). Az utolsó kifejezés eredeti szava nem a templom külső épületére, hanem a belső szentélyre vonatkozik, ahol Ő áll a közepén, mint középpont. Az alap: az Úr Jézus Krisztus, a kövek: az övéi, a hívők, a templom: az egyház, a gyülekezet. Isten bennünk és közöttünk! Ez az Ő temploma. Mi következik mindebből? 1. Ahol Ő lakik, ott a dolgoknak Neki megfelelően kell lennie. Ő szent, és ezért az övéi között is fel kell, hogy ragyogjon az Ő szentsége. Az övéi is szentek, ez azt jelenti, hogy a számára elkülönítettek. Nem lehet felemás igában járni! Nemet kell mondani a tisztátalanra. 2. Ahol Ő lakik, ott minden Tőle függ. Az imádság háza a templom. Vagyis mindent Tőle kérve, várva, Elé tárva, Őt imádvá kell tenni. Ez az Ő imádatának a helye. Szentség és dicsőség kell, hogy ragyogjon

közöttünk! S a templom épülő épület, nincs befejezve. Növekszik, egyik kő épül a másikra, egyik hívő a másikra, és a másikkal együtt épül szent hajlékká a Szentlélek által. S hármass küldetése van: 1. Fölfelé – Isten dicsőítése. 2. Befelé – épülés. 3. Kifelé – misszionálás, vagyis kapcsolódjunk be Isten dicsőítésébe, egymás építésébe, azok elérésébe, akik még nem imádják Őt. Milyen csodálatos küldetése ez!

Kilencvenéves templomunkra nézve sokan állapítják meg: csodálatos. S ezek között a csodálatos falak között a legcsodálatosabb, hogy „Itt van Isten köztünk...” Ha a gyülekezetben is láthatóvá válik, hogy mi az Ő temploma vagyunk. Mint élő kövek épülünk és építünk. Dicsőítjük szent életünkkel az Urat, imádjuk Őt, és közbenjárunk Nála másokért. Ez méltó Hozzá és ez méltó ezen a helyen is, gyönyörű templomunkban!

Somogyi Péter lelkipásztor

A szeretet hálójában

Felnőtt konfirmáció

„Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.” (Fil 1,6)

Április 6-án, ünnepi istentiszteletünkön 29 testvérünk vallotta hitvallásunk szavaival élete legnagyobb kincsének, hogy „mind testestől, mind lelkestől, mind életemben, mind halálomban nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok”. Közülük tizenötén most kérték a keresztelésüket is. Nemcsak számukra, hanem a gyülekezet számára is meghatározó és hálára indító élmény volt, amikor láttuk a 18–40 év közötti fiatalokat, felnőtteket meghajtott fejjel a keresztség alatt állni,

és nyílt tekintettel hitvallást tenni. Sőt ötven évet feletti hitvallástevők is álltak a csoportban.

Mi indította ezeket a testvéreinket, hogy részt vegyenek a felnőtt konfirmációs tanfolyamon (októbertől húsvétig húsz alkalmat tartottunk), és a gyülekezet előtt hitvallást tegyenek? – Hagyományörzés nem. A tradíció már a vidéki gyülekezetekben is bomlik, itt a fővárosban pedig elképzelhetetlen ezen az alapon fiatal felnőtteket egybegyűjteni. Ráadásul abban az életkorban vannak, amikor minden perc számít, az élet sűrűjében kell helytállni az egyetemen vagy munkahelyeken. Befektetési bankár, piackutató, esztergályos, könyvelő, hivatásos határőr-tiszt,

LELKI HÁZUNK TÁJA

Letette az Úr elé a bűneit

Kázmér László az ELTE történelem-politológia szakára jár, sokáig basszusgitározott és énekelt egy rockzenekarban. Évekkel ezelőtt az egyetemen ismerkedett meg egy lánnyal, aki reformátusnak vallotta magát, de valójában hindu templomba járt... Sokat beszélgettek a vallásokról, a hitről, akkor kezdte el ez a téma Kálmánt is érdekelni. Egyre gyakrabban vette a kezébe a Bibliát, és rájött, hogy Jézus Krisztus az egyedüli megváltó. De nem tudott róla beszélni, hiszen még egyáltalán nem ismerte. László nővére, Krisztina viszont már tíz esztendeje hitre jutott, itt a Fásorban, ő hívta el öccsét templomunkba, egy evangelizációs sorozatra. László először még azzal a gondolattal tért haza, hogy „elfogadható” mindaz, amit hallott, de „Isten majd megkeresi, ha akarja...” Eltelt egy év. Aztán elkezdett újra jönni vasárnaponként, és a felnőtt bibliaórára járt. És az Úr új szívet adott neki. „A könyháiban sírva írtam össze a bűneimet egy füzetbe, mármint azokat, amelyek eszembe jutottak, és letettem őket Isten elé” – vallja László, aki a konfirmációs ünnepi istentiszteleten is könnyes szemmel állt meg Jézus Krisztus és a gyülekezet előtt. Számára kettős ünnep: keresztelő is volt ez az alkalom. Nagyon örült neki, hogy a keresztelésre és a konfirmációjára olyan embereket is elhívhatott, köztük édesapját, barátait, akik különben nem jöttek volna el Isten házába.

könyvkötő, betanított munkás, több egyetemista, gimnazista, művelődésszervező, épületgépész, belsőellenőr, szociális politikus, termékmenedzser és a többi – tehát különböző foglalkozású és hátterű testvérek alkották a csoportot.

Jobban eltaláljuk az okot, ha úgy kérdezzük: – Ki indította őket, hogy jöjjenek? Pál apostol a fenti igében így válaszol erre: „Aki elkezdte bennetek a jó munkát...” – Az élő Úr Jézus Krisztus! Ő keresi meg Igéjével és Szentlélek nagyon sokszínű és gyakorlati munkájával az emberéleteket. Néhány példát hadd jegyezzek le, ahogy ide érkeztek a csoport tagjai. – Kisiskolás testvérük keresztelésére készült a család, s a két egyetemista nagyobb testvér készséggel vállalkozott arra, hogy végig járják a tanfolyamot, s együtt lesz a keresztelés. Közben felfigyeltek az Ige üzenetére, személyes hatást vett a lelkük. – Fiatal pár jelentkezett az esküvpőre. Mikor meghallották, hogy már tart a tanfolyam, kérték, hogy csatlakozhassanak. Lebeszélésünkre, hogy majd jövőre, azt válaszolták: – Hiszünk Istenben, de igazából nem ismerjük Őt. Szeretnénk úgy

házasságot kötni, hogy Őt megismerve, Vele indulhassunk. – Fiatal férfi megállt az utcai hirdetőtáblánk előtt, s kinézte magának az ifjúsági bibliaóra időpontját. Onnan már egyenes út vezetett a tanfolyamra is. Azóta

LELKI HÁZUNK TÁJA

már felesége is feltűnik az istentiszteleteken. – Tamás, a művelődésszervező sógor-nője révén talált közenk és olyan komolyan vette a hitre indulást, hogy Esztergomból jött autóval vasárnaponként az órákra. – Feri a templomi istentisztelete-

ken, majd csendeshéten hitre jutott és több társával együtt már mint Jézus követője kezdte el a tanfolyamot. – Lacit a korábbi években konfirmált nővére (aki ma már a lakóhelyéhez közeli gyülekezetben végzi a kazettamissziós szolgálatot) küldte hozzánk, majd mikor Jézust Szabadító Úrnak megismerte, ő maga is Jézushoz segítette a reikimesterségben erősen megkötözött Szilvit. – Két fiatal édesanya az anyakör „hálójában” akadt fenn... – és folytathatjuk a sort, amely a mi Urunk leleményes szeretetéről beszél nekünk, ahogyan ráteszi kezét egy életre és magához szereti azt.

A bibliai tanfolyam nem garantálja, hogy ezalatt mindenki élő hitre jut. De tudjuk, hogy a hit az Ige hallásából születik. Azt is tudjuk, hogy akiben elkezd az Úr a jó munkát, annak életében Ő fogja azt végig vezetni. Nagy hála van a szívünkben, hiszen szemünk előtt zajlik Isten XXI. században is hitet teremtő munkája, látjuk életeteket átalakító hatalmát és szeretetét. Mivel a tanfolyam hallgatói igazi baráti szeretet-léggörben éltek végig ezeket a hónapokat, elhatároztuk velük, hogy ősztől számukra havonta egyszer bibliatanulmányozó órát tartunk. Szeretnénk folytatni az ige tanulmányozását ebben a csoportban is és fejlődni, növekedni a hitben és ismeretben, Jézus Krisztus követésében.

Az ünnepi alkalmon máris meghirdettük a következő tanfolyamra történő jelentkezést és készítjük elő az őszi, októberben kezdődő 2003/2004. évi felnőtt konfirmációt.

Végh Tamás lelkipásztor

Isten átölel

A konfirmáltak között voltak hárman is egyszerre a Klucsik családból, a kilenc gyermekből (sorban: öt lány, majd négy fiú) a három legidősebb nővér: Anna, aki csellistának készül (hamarosan a Zeneakadémián szeretné folytatni tanulmányait), Eszter, aki orgonál, valamint Noémi, aki fuvalázik. Ők hívő családból, Székesfehérvárról érkeztek gyülekezetünkbe az elmúlt években. Hogy miért éppen ide, arra talán elég annyi magyarázat, hogy szüleik anno a Fásorban ismerték meg egymást... Amikor beszélgettem velük, éppen a Kincskereső táborhoz készítették színes kartonokból kivágatokat. Emmausban is szolgálni fognak.

– Hálás vagyok Istennek, hogy hívő, harmonikus családban nőhettünk fel – vallja Anna –, már néhány hetes korunkban is vittek a templomba, a reggeli csendességek, a tartalmas esti beszélgetések, az imádságok felejthetetlenek a számunkra és meghatározták az életünket.

– Igaz, édesapánk mindig hangsúlyozta – veszi át a szót Eszter –, hogy hiába ismerjük jól a Bibliát, hiába járunk templomba, ettől még nem kerülünk a mennyországba: újonnan kell születnünk! Én kétezerben, egy biatorbágyi csendes

DM

Tizenkettő + egy?

Különös volt a most konfirmált fiatalok számát tekintve elcsöndesedni azon, hogy milyen jelképes szám ez az idei. Az Úr Jézus tizenkét apostolt hívott el és aztán elhívta Pált is, hogy ők tizenhárom betöltsék küldetésüket: „Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket...” (Mt 28,19-20.) S ők „elegen” voltak, mert velük volt az Úr! Igazán ma is ez az egyetlen kérdés: a most indulók szíve őszinte vággyal telik-e meg az ünnepi istentiszteleten énekelt ének alapján: „Vezess Jézusunk, s veled indulunk. Küzdelemre hív az élet, hadd kövessünk benne téged; fogjad a kezünk, míg megérkezünk.” (434. dicséret 1. verse) Imádkozunk értük, hogy ez az ő vallomásuk is legyen!

Kilencven éve konfirmálnak templomunkban, amióta áll ez a lelki hajlék. Előtte 1909-től már önállóan anyakönyveztek gyülekezetünkben. Az első csoportban 172-en konfirmáltak, az első templomi fogadalomtételt 147-en mondták el. A mögöttünk lévő 94 év alatt 9195 konfirmandusa volt gyülekezetünknek. Legtöbbször 1939-ben tettek fogadalmat 57 fiú, 83 leány és 152 felnőtt, összesen 292 fő. A legkisebb létszám 1978-ban volt, 7 leány. Idén felnőttekkel együtt 42-en konfirmáltak. Imádkozunk a megkeresztelt gyermekekért, szüleikért, a gyermekmisszióért, a hittanoktatásért, hogy minél többen eljussanak a konfirmációig, és a válaszig, amit az Úr Jézus szeretetére adhatnak! Mi mindnyájan tehetünk ezért valamit, ha velünk az Úr! Elegen vagyunk, csak legyünk éberek, és segítsünk imádságban, bizonyoságtételben. Hány és hány család él a környezetünkben! Tudjuk-e, kik reformátusok, hol vannak gyermekek? Legyünk küldöttek, hívogassunk gyülekezetünkbe másokat! Tizenkettő + egy? Nem, hiszen velünk az Úr, Ő a Mindenható Isten! Vele mindig elegen vagyunk, mert Vele együtt minden elég!

S.P.

ESEMÉNYNAPTÁR – A LEGUTÓBBI HARANGSZÓ ÓTA TÖRTÉNT

- Április eleje óta megkereszteltünk 17 gyermeket, 26 temetésén hirdettük az Igét, és 11 házaspár kérte Isten áldását házasságkötésére.
- A rendszeres bibliaóráinkat, istentiszteleteinket, a különböző körök alkalmait folyamatosan megtartottuk, melyekre mindig várjuk az újonnan bekapcsolódókat.
- Április 12-én, szombaton családos szeretetvendégséget tartottunk, melyen a felnőtteknek és a gyerekeknek külön lelki és kézműves program volt, majd a végén közösen süteményeztünk.
- Április 14–19-ig húsvéti előkészítő hét volt egyházmegyei vendég lelkipásztorok szolgálatával.
- Április 20-án, a húsvéti istentiszteleten tettek fogadalmat gyülekezetünk új presbiterei, gondnokai és pópresbiterei. Urunk gazdag áldását kérjük életükre, szolgálatukra!
- Április 27-én, az istentiszteleten a Lónyai utcai Református Gimnázium 10. c osztálya szolgált egy színdarab előadásával.
- Május 4-én anyák napi istentiszteletünk volt gyermekek szolgálatával.
- Május 5–9-ig gyülekezeti csendeshét volt Kecskeméten, az Emmaus házban 45 testvérünk részvételével, akik nagy örömmel tértek haza a hétről.
- Május 10-én Isten Táborában férfiak dolgoztak.
- Május 11-én a 10 órás istentiszteleten gyülekezetünk ifjúsági tagjai végezték a szolgálatot, biznyságtétellel gyülekezetünk öröme.
- Május 12–17-ig lelkipásztoroknak csendeshét volt az Emmaus házban, Végh Tamás és Mezey Tibor részvételével.
- Május 15-én presbiteri gyűlés volt az új presbiterek, pótpresbiterek részvételével.

A filmbéli egri vár falainál

Családos kirándulásunkon Pilisborosjenő határában meglátogattuk az Egri csillagok című film forgatásához felépített vár romjait. Jókedvünket a néha megeredő eső sem tudta elvenni. Isten kegyelméből szép délutánt töltöttünk együtt. (Fotó: Demeter Zoltán)

- Május 16-án konfirmandus vizsga volt.
- Május 16–17-én a konfirmandus családoknak evangélicizációs alkalmak voltak.
- Május 25-én volt a gyermekek konfirmációs fogadalomtétele a gyülekezetünkben. Szeretettel köszöntjük 13 konfirmandus testvérünket!
- Május 29-én, Áldozócsüdtörtökön a Lónyai gimnázium és a Julianna iskola közösen ünnepelt a templomunkban.
- Június 1-jén ünnepeltük a délelőtti istentiszteleten templomunk építésének 90 éves évfordulóját. A hálaadó istentiszteleten megemlékezést is hallottunk.
- Június 4–6-ig pünkösdi előkészítő alkalmakat tartottunk.
- Június 8–9-én Pünkösöd ünnepét ünnepeltük az istentiszteleteken.
- Június 12-én a Julianna iskola csendesnapját tartotta Isten Táborában.
- Június 13-án az iskola tanévzáró istentiszteletet tartott templomunkban.
- Június 15-én tanévzáró istentisztelet után közösen utaztunk Tahiba a táborunkba, ahol ebéd és délutáni programok várták a résztvevőket.
- Végh Tamás lelkipásztor ebben a két hónapban vendégszolgálatot végzett Tenkén, Nagyvárad mellett, ifjúsági találkozón április 11. és 13. között.
- Somogyi Péter lelkipásztor vizitációs, gyülekezetlátogatási szolgálatokat végzett a Cimbalom utcai, a Salétrom utcai, a Külső-Józsefvárosi, a Kálvin téri, a pestújhelyi és a Szabadság téri gyülekezetekben. Katechetikai konferenciákon vett részt Nagykovácsoson és Berekfürdőn, és több helyen vendégszolgálatot is végzett.
- Ebben az időszakban készítjük elő a programokat a nyári hetekre, összesen 5 hétre, melyekre várjuk a lelkiileg megújulni vágyókat!

Emmausi hálaadás

Isten kegyelméből május 5-től 9-ig áldott hetet tölthettünk a gyülekezetből 43-an a kecskeméti Emmaus házban. Csodálatos környezetben, jó levegőn mélyedhettünk el délelőttöként az Igén keresztül hívó életünk kincseiben. Isten szívünkre helyezte, hogy gyermekei vagyunk: „...Szeretében eleve elrendelte, hogy minket a maga fiaivá fogad a Jézus Krisztusban az Ő akaratának jótetszése szerint.” (Ef 1,5) Jézusban bölcsességet, igazságot, szentséget és váltságot, tökéletes kijelentést, elégtételt és közbenjárást, békességet, örömet kaptunk. Kincseket, hogy ne gyötrődjünk, ne bizonytalankodjunk, újra és újra Jézusban találjuk meg, ami kell, ami jó nekünk.

Délutánoként a keresztyén lelki ruhátartat öltöttük magunkra, a királyi ruhákat: a könyörületes szívet, a jóságosságot, az alázatosságot, a szelídséget, a hosszútűrést. Jó volt megerősödni hitünkben, meglátni, hogy nem elég Jézust követnünk, a ruhátárunkat is le

kell cserélnünk: levenni a bűn ruháit és felöltetni az új életét. Meg kell tanulnunk minden reggel felöltözni a keresztyén ember lelki ruhátartat. És nem elég felöltönnünk, de az Isten által adott sorrendben használni is meg kell tanuljunk családjunkban, a gyülekezetben, a munkahelyünkön, úton-útfélen. Csoportos beszélgetéseken tártuk fel, Isten hogyan munkálkodik bennünk. A hetet úrvacsorai áhítattal zártuk, záróigénk: „És Péter kezdte mondani: Íme mi mindent elhagytunk és követtünk téged. Jézus pedig ezt mondta: Bizony mondom néktek, senki sem hagyta el házáat, fitestvéreit vagy nőtestvéreit, anyját, atyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit énértem és az evangéliumért, hogy ne kapna száz annyit. Most ebben a világban házakat, fitestvéreket és nőtestvéreket és anyát, gyermekeket és szántóföldeket, igaz, hogy üldöztetésekkel. A jövő világban pedig örök életet.” Hálás a szívünk, Úr Jézus, az áldott napokért!

Pálinkás Gyuláné presbiter

Mit jelent reformátusnak lenni?

Sola Scriptura

Az első helyre kívánczik az, ami a református hit számára a legalapvetőbb – a Szentírásról szóló tanítás... A reformátorok újra felfedezték és ismételten hangsúlyozták a Biblia tekintélyét. Elutasították a magát Isten Igéje fölé helyező korrump egyházi hierarchia zsarnokságát, valamint az Igével egyenrangúvá tett egyházi hagyományt. Erélyesen ragaszkodtak ahhoz az újra megtalált igazsághoz, hogy Jézus Krisztus Úr a saját házában, Igéjén keresztül szól népéhez, és ez az Ige az eszköz, amely által magához hívja a bűnösöket, és kiterjeszti rájuk uralmát...

Nincsen részletes ismeretünk arról, hogy Isten miképpen adta Igéjét az embereknek. Valójában csak azt tudjuk, hogy bizonyos részeit másképpen adta, mint a többit: például a Tízparancsot Isten a saját ujjával írta; míg az evangéliumokat ihletett emlékezések alapján, szemtanúk segítségével és történelmi kutatásokra támaszkodva, sőt mi több, egészen határozott teológiai céllal írták le (Lukács hivatkozik erre evangéliuma elején). Nyilvánvaló, hogy a Szentlélek elismerte és figyelembe vette a Szentírás íróinak emberi mivoltát és egyéniségét az ihletés folyamatában; ennek eredményeképpen írt Ézsaiás és Ámós olyannyira különböző könyvet, egészen más stílusban, teljesen eltérő háttérrel tanúskodva; Pálnak és Jánosnak az igazságot eltérő szempontból megközelítő írásain hasonlóképpen nyomot hagyott sajátos gondolkodásmódjuk és érzelmviláguk: meghökkenően más stílusban írnak, egyformán lelkesen és emelkedetten, de mindent egybevetve mégis eltérő intellektus és élmények birtokában. Emiatt nem kellene nyugtalanoknunk. Éppen ellenkezőleg, e különb-

ség inkább Isten nagyobb dicsőítésére és imádatára serkenthet, aki Lelkének mindenható felügyeletével úgy adta nekünk Igéjét, hogy Ézsaiás Ézsaiás maradt mindenben, amit írt, és Pál Pál maradt, s az eredmény mégis Isten szent és csalhatatlan Igéje lett.

A református hagyomány legértékesebb tulajdonsága, hogy a hangsúly nem az ihletettség módjára esik, vagy az írás különböző attribútumainak (jelzőinek) önmagában vett, technikai jellegű meghatározására, melyeket maguk a reformátorok alkottak (az írás tökéletességéről, világosságáról, elégséges voltáról és szükségességéről), hanem a Biblia tekintélyére. Eből a szempontból ragadhatjuk meg a Biblia jellemzésére használt különféle jelzők értelmét. A Biblia irányadó: sőt mi több, végérvényesen és abszolút módon irányadó. Nem téved, nem is tévedhet, és nem is fog minket tévútra vezetni. Támaszkodhatunk a tanítására, tökéletesen megbízhatunk benne, mindent megtalálhatunk benne, amit tudnunk kell ahhoz, hogy boldogan éljünk és haljunk meg... Ezért tehát amikor a Szentírás szól, engedelmeskedünk. Ha valamely igazságot jelent ki, értelmünket és szívünket örömmel és vidáman rendeljük alá.

De milyen alapon? Milyen alapon fogadjuk el a Szentírás tekintélyét? Honnan tudjuk, hogy amit állítunk, az igaz? E kérdésekkel újra meg újra szembesülünk. Vajon azért vagyunk meggyőződve a Szent-

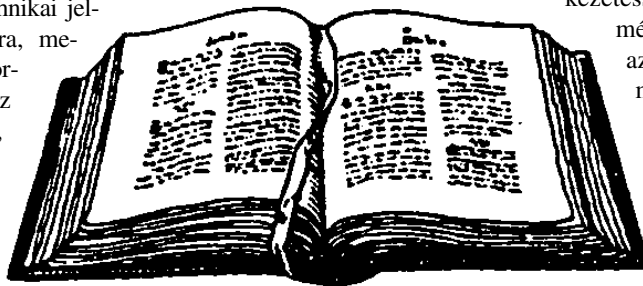
írás tekintélyéről, mert képesek vagyunk minden titkát megfejteni, bonyolultságát leegyszerűsíteni, és látszólagos ellentmondásait feloldani? Vagy éppen azért, mert emberi értelmünkkel nem tudunk behatolni titkaiba? Ezen a ponton Kálvin – a Szentlélek teológusa – felbecsülhetetlen segítséget nyújt számunkra, és Kálvin nyomán a Westminsteri hitvallás is.

A Bibliát különleges könyvnek tartjuk: felismerjük egyedülálló voltát, és hatása alá kerülünk. Példa nélkül álló egysége – jöhetnek több századon át íródott – fenséges stílusa, dicsőséges tartalma, csodálatos következetessége, figyelemre méltó próféciái és azok beteljesülése – mindez mélyről fakadó szent felkiáltásra indít. Mégsem mondhatjuk azt, hogy ezek közül valamelyik vagy az összes együtt győzne meg bennünket, illetve indítana engedelmességre. A Biblia tekintélyének elengedhetetlen és egyedül meggyőző alapja, amelynek hangsúlyozásába Kálvin sohasem fáradt bele – a Szentlélek

bizonyoságtétele. Azért hiszünk a Bibliának, mert Isten szava: de Isten Lelkének tanúságából tudjuk, hogy az. Ha ezt nem értjük – ha elvászottjuk a Szentírás tekintélyét a Szentlélek bizonyoságtételétől –, a lelki hidegség veszélye leselkedik ránk, meddő viták csapdájába esünk, melyek gyümölcsötlenek, és végső soron roppant kimerítőek.

Éppen ezért a református hagyományban tanításunknak, közéleti gondolkodásunknak, istentiszteletünknek, köz- és magánéletünknek (mint keresztyén egyéneknek és mint az egyház tagjainak) Isten Igéjének végső tekintélye lesz a bírója – helyesebben a Szentírásban megszólaló élő Isten szavának a végső tekintélye. Számunkra a Biblia nem pusztán egy könyv, hanem Isten könyve: nem csupán kijelentések gyűjteménye, hanem az élő Úr szava. „A tanítást nem fogadhatjuk el addig hitelreméltónak – mondta Kálvin –, amíg kétséget kizáróan nem győződünk meg arról, hogy Isten a szerzője, így a Szentírás legfőbb bizonyítéka abból a tényből származik, hogy Isten személyesen beszél benne.”

(Részlet John Richard de Witt
Mit jelent reformátusnak lenni?
című művéből)

Tisztújítás

A Fasori Református Egyházközség, gyülekezetünk tavasszal új tisztségviselőket választott, presbitereket, pópresbitereket és gondnoki kart.

Új presbitereink: Dr. Südy György, Dr. Vásáry István

Új pópresbitereink: Demeter Kornél, Devich Márton, Hetei-Bakó György, Jeszenszky Róbert, Raffai Péter, Szabó Gyula

Pénzügyi gondnok: Kádár László, **diakóniai gondnok:** Dr. Kováts Zoltán,

építésügyi gondnok: Lux Ferenc, **ének-zeneügyi gondnok:** Pálúr János,

missziói gondnok: Dr. Tolnay Lajos.

Isten Igéje nincs bilincsbe verve

Dévai Bíró Mátyás emlékezete

Amikor Krisztus Urunk szelíden elindult e földi léte utolsó szakaszára, a Jeruzsálem kapujában okvetetlenkedő farizeusoknak – akik szóvá tették, hogy Jézus a Messiásnak kijáró tiszteletet elfogadta – ekképpen válaszolt: „*Mondom néktek,*

Dévai Bíró a bírái előtt

hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani” (Lukács 19,40). A mi Istenünk a mohácsi vész dúlta Magyarországon a romokból is támasztott köveket – élő köveket –, akik gyönyörűen beilleszkedtek az Ő templomába, és fáradságot, nélkülözést, megpróbáltatást, üldöztetést, bilincseket is vállalva álltak be az Úr szolgálatába, s messze kiáltották az örömhírt, az evangéliumot a reménységét veszítette országban. Egyedül ezek, az evangélium igazságait hirdető prédikátorok voltak akkor a szenvedő magyar nép igaz barátai. Ők mind égő szeretettel szerették Krisztust, s azért tudták úgy szeretni hazájukat, és úgy biztatni népüket is. Ők maguk mind megtapasztalták, milyen csodálatosan meg tudja vigasztalni és fel tudja emelni az emberi lelket Isten Igéje – ezért a legfőbb gondjuk az volt, hogy az egész néphez elvigyék azt. Fáradhatatlanul prédikáltak országszerte.

A magyar reformátorokat az örök mozgás, a szüntelen úton járás jellemezte. Egyikük sem maradt sokáig egy helyen. Ha valahol elhintették az igaz vallás magvait, máris vették a vándorbotot, és továbbmentek, hogy minél több embernek hirdessék a vigasztaló szót, illetve a megtérésre hívó isteni parancsot.

A legelső magyar reformátorra, Dévai Bíró Mátýásra különösképpen ráillik e sommás jellemzés. Azok közé a diákok közé tartozott, akik elsőként hozták haza a reformáció tanait a külföldi egyetemekről. Krakkóban tanult. Hazajövele után, 1527-

ben Tomory István földesúr udvari papja lett Boldogkőváron. Tanúja volt az üldözött evangélikusok vértanúságának. Láttá, milyen félelem nélkül léptek a vérpadra vagy a máglyára. Ferences rendi szerzetes lett. Legtöbbszörben e rendből indultak el, akik a magyarországi reformáció első munkálói voltak. Két évig tanult a wittenbergi egyetemen.

Szoros barátságot kötött Lutherrel és Melanchthonnal. Hazatérve (1531-ben) első útja Budára vezetett, ahol – szóban és írásban – bátran kezdte hirdetni az Igét. „Szószéke nincs, de szószék minden magas kő, amire ráállhat” – jegyezték fel róla. A kassaiak meghívták lelképásztoruknak a nagy prédikátort, és szomjúhozva tódultak igehirdetésre. Ámde egy alkalommal az egri érsek katonákat küldött rá, elfogatta és Bécsben börtönbe záratta. Ott Fáber püspök többször maga elé vezette hitvitára Dévait, de őt sem bibliai érvekkel, sem ígéretesekkel, sem fenyegetésekkel nem sikerült hitehagyásra bírni. Mikor egyszer a püspök így szólt hozzá: „Megáldanálak, ha keresztyén volnál!” – Dévai ekképpen válaszolt: „Nincs szükségem a te áldásodra, van Isten, aki megáldjon engem, s egykor majd könyörül is rajtam!” Hívei megszóktették a bécsi börtönből, és ezután újra Budára került lelkésznek.

„Nem a mise, nem a fülbé gyónás, hanem a Krisztusban való hit szabadít meg bűneinkből – hirdette –, ő az egyedüli közbenjáró, és nem a szentek”. Táborá rendkívül megnőtt. Nem tetszett ez a budai papnak, és addig áskálódott ellene, míg Zápolya János börtönbe nem záratta. Ebből a fogságból csodával határos módon úgy szabadult ki, hogy megtérítette a vele együtt raboskodó zord kovácsot, akit Zápolya azért záratott be, mert rosszul patkolta meg a király kedvenc lovát. Amikor kiszabadulhatott, kijelentette: „egy hiten vagyok a velem raboskodó Dévaival; vagy együtt szabadulunk, vagy együtt pusztulunk el a börtönben”. A királyt meghatotta a kovács magatartása, és a reformátornak is megkegyelmezett.

Dévai – rövid élete során – sokszor volt életveszélyben, és így nézett szembe száz halálveszedelemmel, egyedül Istenére támaszkodva. Végző éveit már szakadatlan bujdosásban töltötte. A nép mindenütt csodálta, szerette és befogadta tanításait. Ám az üldözők, mihelyt megneszelték hollétét, nyomába eredtek. Ő viszont nem törődött

ezzel: „Addig vezéreljen, védjen, oltalmazzon Isten, ameddig jónak látja – mondta –, a kegyesek vigasztalása nem maradhat el!” Az 1536. esztendőben Nádasdy Tamás sárvári birtokán telepedett meg. Itt írta Apologia című kitérő könyvét a reformáció védelmében. Sárváron nyomdát és iskolát alapított, és elkészítette az első magyar helyesírási szabályzatot. Újabb külföldi útjai után, 1537-től Sárospatakon Perényi Péter udvari papjaként a jobbágyok egész sorát térítette az evangéliumi hitre. Később elvállalta a szikszói iskola vezetését, de innen is menekülni kényszerült.

Wittenbergben Melanchthonnál vendégeskedett, hazafelé jövet útba ejtette Bázel is, ahol akkor már készen volt Kálvin Intitútiója. Itthon már a helvét reformáció szellemében hirdette az Igét. Miskolcra hívták lelkésznek, de a papok üldözése miatt Erdőre menekült. Részt vett a nagyváradi hitvitán, ahol egyszerű, világos szavakban fejtette ki a megismert hitigazságokat. Élete utolsó éveiben debreceni lelképásztor volt. Ott fejezte be küzdelmes, de a magyarországi reformáció szempontjából áldásos életét.

A fogoly Pál apostol bilincseire mutatva inti fiatal munkatársát, Timóteust a megismert evangélium melletti bátor helytállásra, és annak hirdetésére. Őt ugyan megkötözhetnék, de „*Isten Igéje nincs bilincsbe verve*” (2Timóteus 2,9).

Dévai Bíró Mátýást hányszor bilincselték meg – ki tudja? Elnémítani nem tudták! Elsorolhatatlan, hogy a történelem folyamán hányféle módon próbálták elnémítani az Igét. Kigúnyolták, meghamisították a tiszta evangéliumot. Ma is sokan semmibe veszik az igehirdetést, elkerülik a templomot.

El lehet némítani az Igét? Vigyázzatok! „*A kövek fognak kiáltani!*”

Összegyűjtötte: Dévai Józsa Gábor

Illyés Gyula A REFORMÁCIÓ GENFI EMLÉKMŰVE ELŐTT (részlet)

*Övék az érdem, kiket sem a máglya
nem riaszthatott vissza, sem a gálya –
sem harcaik bukása,
a léptenként fölmeredő „hiába”!
Látták, vagy nem a céljuk,
azt jól látták, hogy nincs visszafelé út;
a múlt, ahogy füst-veve összeomlott,
úgy lökte őket, mint lőpor az ólmot:
előre! és ők vállalták e sorsot –
Mondd hát velem, hogy dicsőség reájuk!*

KITEKINTŐ

Magyarország úgy döntött, hogy 2004. május 1-jén belép az Európai Unióba (a lakosság 45,62 százaléka járult az urnákhoz, s akik voksoltak, azoknak a 83,76 százaléka igent mondott). Athénban már alá is írtuk a csatlakozási szerződést. De mit jelent mindez a hívő emberek számára? Mire legyünk felkészülve? Egyházunkra nézve vannak-e előnyei, hátrányai, veszélyei az uniónak, s ha igen, melyek ezek? Sajnos a Biblia alapján álló válaszokat alig kaptunk e kérdésekre.

Egyházi vezetőinktől interjúkban, előadásokon – a Fásorban a szószékről is – hallhattuk: megdöbbenő, hogy Isten neve egyáltalán nem szerepel az EU alkotmánytervezetében (állítólag Belgium és Franciaország akadályozta meg, hogy belekerüljön). Annak az Európának az alkotmányában, amelyet éppen a bibliai keresztyén kultúra tett stabilá, gazdaggá, sokszínűvé. Lelkészeink ugyanakkor arra figyelmeztetnek: talán jobb is, hogy Isten neve „kimaradt” a szövegből, hiszen az Úr nevét senki ne vegye hiába a számára, senki ne írja le hiába... Különösen aggasztó, hogy Isten nevének (és a Biblia, az egyház szónak) a mellőzését azzal próbálták megindokolni, hogy sértené a muzulmán Törökországot. „Ezek után nehéz megszabadulni a gondolatától, hogy az unió minden vallás iránt toleráns, kivéve a keresztyénséget” – véli Sípos Ete Álmos lelkipásztor. S bár nincs még végleges döntés az alkotmány szöve-

géről, e figyelmeztetésből sok mindenre következtethetünk az EU állapotáról.

A Biblia és Gyülekezet áprilisi számában két elgondolkodtató írást olvashattunk az EU-ról, amelyeknek főbb mondanivalóit nem árt, ha a Harangszóból gyülekezetünk tagjai is megismerik. Sokak szerint nem az a fő kérdés, hogy az EU-ban több pénzünk lesz-e vagy kevesebb, hanem az, hogy ez a gazdasági és politikai-hatalmi koncentráció mennyiben szolgálja Isten dicsőségét. Nyilvánvaló, hogy keresztyén ember számára csak ez lehet az elsődleges kérdés az EU-val kapcsolatban. A második pedig az, hogy az EU ad-e lehetőséget az evangélium terjesztésére, illetve milyen törvényes feltételeket szab, kínál a keresztyén erkölcsi normák érvényesülésének. Elgondolkodtató, hogy abba a 105 tagú testületbe, mely az EU alkotmányán dolgozik, nem delegáltak egyetlen egyházi vezetőt sem. Veszélyt jelent az is, hogy tavaly az Európa Parlament azzal vádolta meg a keresztyén egyházakat, hogy beavatkoznak a társadalmi életbe. (Mi, itt Magyarországon, jól ismerjük ezt az érvelést az elmúlt évtizedekből...) Ezzel a váddal az egyház próféta küldetését kívánták elvitatni, amit eddig csak a diktatúrákban tettek meg.

Gyülekeznek azonban más sötét felhők is az EU égboltja felett. Egyre több tagállam immár a házassággal egyenlő rangú együttélési formának fogadja el az azonos nemű

párok kapcsolatát, amelyek egyházi megáldásának megtagadását fegyelmi eljárás követi. Sípos Ete Álmos szerint ez „a keresztyén házasság és család erkölcsi fundamentumának lebontásáról...”, a Biblia erkölcsi normáinak nyílt szembenállásáról árulkodik”.

Sokan úgy vélik, hogy külön kell választani a dolgokat, az EU-t mint politikai-gazdasági-jogi keretintézményt, és azt a számunkra elfogadhatatlan „semmilyen-ideológiát”, amely az EU fölépítése mögött bujkál. Azt mondják, hogy a káros ideológiák – mint például a globalizáció vagy a feltétel nélküli liberalizmus – az EU-n kívül is elérnek bennünket, sőt, egyre durvább „támadásukkal” szemben az unión kívül idővel még védtelenebbek leszünk. Balog Zoltán lelkész szerint keresztyénként akár igent is

mondhatunk az EU-ra, ha józanul tekintünk rá, és nem többet mint az emberi együttélés számos hibával terhelt keretét látjuk benne. De Balog Zoltán is figyelmeztet, hogy az EU-ra nehezedő ideológiával súlyos problémák vannak. „Mondjuk ki tehát – fogalmaz Balog Zoltán –: az unió nem keresztyén, s ha egyszer benne találjuk magunkat – márpedig ez egy év múlva így lesz –, akkor nekünk, keresztyéneknek az a dolgunk, hogy ott is hirdessük Krisztus evangéliumát, ahogyan azt Pál apostol a római birodalomban tette.”

Első számú feladatunk tehát az EU-ban: még mélyebb hittel, még egyértelműbben, a lélek fegyverzetével felvértezve még harcosabban, még következetesebben és kitartóbban keresztyének és magyarnak lenni.

d. m.

A hitük tovább él!

Kétezerhárom február 1-jén Rick Husband kapitány, Michael Anderson hadnagy és öt másik űrhajós meghalt, amikor a Columbia űrrepülőgép darabjaira hullott, néhány perccel landolás előtt. Mindkét űrhajósról tudták környezetükben, hogy hívő keresztyének. Bizonyágtételük máig ható. Husband és Anderson egyaránt helyes sorrendet tartottak életükben: szerették Istent, szerették a családjukat és a munkájukat. Husband 34 bibliai elmélkedést rögzített videóra lánya és fia számára. Minden napra jutott egy-egy történet mindkét gyereknek, amíg édesapjuk az űrben van. A két férfi szinte sohasem árulta el magáról, hogy űrhajós, ellenben rendszeresen bizonyágot tettek másoknak hitükről.

Az űrrepülést megelőző karantén megkezdése előtti vasárnapon a gyülekezet imádkozott mindkét űrhajósért. Anderson hadnagy

ezt mondta: „Rick és én azért imádkozunk, hogy szerencsésen teljesíthessük küldetésünket, és azért is, hogy Isten engedje meg, hogy az emberek meglássák a hitünket”.

Imádságuk meghallgattatott a Columbia

A Columbia legénysége. Baloldalon Anderson és Husband

KITEKINTŐ

tragédiájának ellenére, mert egyre több ember ismeri meg Krisztusba vetett hitüknek történetét. Hitük hatása egyre nyilvánvalóbb a közvetlen gyülekezetükben és szélesebb körökben is. A tragédia utáni megemlékező istentisztelet nagy tömegek vettek részt, a lelkipásztort pedig felkereste két hölgy, akik elmondták, hogy Husband kapitánnyal együtt dolgoztak a NASA-nál (az Egyesült Államok űrközpontjánál). Gyakran hívta őket a gyülekezetbe, de eddig nem jöttek el. Végül február 2-án „elfogadták” a kapitány meg-

akiknek nincs reménységük. Mert ahogyan hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, úgy bizonyos az is, hogy Isten az elhunytakat is előhívja Jézus által vele együtt.”

Mivel az űrrepülés igen kockázatos vállalkozás, a NASA-nál minden űrhajós kitölt egy nyomtatványt repülése előtt, melyre leírja végső kéréseit egy esetleges balesetre. Husband kapitány azt kérte lelkipásztortól: „Beszélj az embereknek Jézusról. Ő olyan valóságos számomra.”

A televíziós közvetítő ezt kérdezte,

A 45 éves Rick Husband kapitány személyes biznyságtételét egy nagy evangélizáció mondta el 2000-ben. Az alábbiakban ezt olvashatják a Testvérek.

„Már kamaszkoromban megtértem, de ezt soha senkinek nem mondtam el, ezért ide-oda hányódtam keresztyén életemben. Körülbelül 12 évvel ezelőtt nyilvánosan is vállalnom kellett, hogy hiszek Jézusban, és azóta feleségemmel együtt gyülekezetbe járunk. Amint elkezdtem tanulmányozni az Igét, rájöttem, hogy néhány dolognak meg kell változnia az életemben. Négyéves koromtól fogva űrhajós szerettem volna lenni. Elvégeztem minden szükséges iskolát és képzést, ezért céloimat elérhessem. Kilenc év alatt négyszer jelentkeztem a megmérettetésre, hogy asztronauta lehessen. Harmadik próbálkozásom arra az időre esett, amikor már jártam gyülekezetbe. Akkoriban azon aggódtam, hogy a látásom nem lesz elég jó ahhoz, hogy bevállassanak. Kontaktlencsét kezdtem hordani, hátha javul a látásom, és ezzel átmegegyek a látásvizsgálaton. A kontaktlencse azonban nem megengedett az űrhajósoknál, ezért letagadtam, hogy ezt viseltem a vizsgálaton. Houstonban túljutottam a látásvizsgálaton, sőt jól sikerült a felvételi beszélgetésem is. De nem választottak ki. Isten megmutatta, hogy a hazugság semmiképpen nem lehet egy hívő ember módszere. A 37. zsoltár 4. verse vált útmutatómmá ezekben az időkben: „Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit.” Úgy éreztem, mintha Isten azt kérdezné tőlem: „Mi a szíved kérése?” Egyből válaszoltam. „Űrhajós szeretnék lenni.” De ahogy tovább gondolkoztam elcsendesedve Isten előtt, mintha ezt kérdezte volna. „Igazán? Mi az igazi vágyad?” Rájöttem, hogy sokkal fontosabb, hogy Istennel kapcsolatomban legyen, istenfélő életet éljek, istenfélő férj és apa legyek, minthogy feljuszak az űrbe. Amikor eljött a negyedik jelentkezésem ideje, úgy éreztem, hogy meg kell mondanom az igazat. Az Úr kérte tőlem ezt a Példabeszédek 3,5-6-ban: „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet.” „Bízz bennem. Legutóbb hazudtál, mégsem sikerült. Mondj most igazat, és lássuk, mi történik.” Megértettem végre, mit jelent az egész életemet Istennek adni, és ezt gondoltam: „Rendben van, Úram. Azt szeretném tenni, amit te vársz tőlem, és nem számít, hogy asztronauta leszek, vagy valami más. Kitéltöttem a jelentkezési lapot, bevallottam az igazat. Houstonban átestem a beszélgetésen és az orvosi vizsgálaton, és beválasztottak az űrhajósok közé. Isten azt mondja, hogy bízhatunk benne, és valóban bízhatunk.”

hívását, és befogadták az Úr Jézust a szívükbe. Anderson korábban azt mondta lelkipásztornak, hogy ha a dolgok nem jól alakulnának, akkor se aggódjanak miatta, hiszen csak még „feljebb” megy.

Az 1 Thessz 4, 13–14 megerősítette, hogy egy űrhajós baleset nem élete végét jelentené: „Nem szeretnénk, testvéreink, hogy... szomorkodjatok, mint a többiek,

amikor meglátogatta a gyülekezetet: „Miért olyan nyugodt itt mindenki?” A lelkipásztor így felelt: „Mert tudjuk, hol van Rick és Mike. Érezzük ugyan a fájdalmat, ami elvesztésükből adódik, de mégis tudjuk, hogy ez nem fájdalom.”

A Decision (Döntés) magazin 2003. márciusi számából fordította: Pálúr Kornélia

Fókusz

Mennyei mobiltelefon

Mobiltelefonom bár csak néhány dekányi súlyt nyom, nagyon húzza a zsebet. Kiteszem magam elé. A számítógép klaviatúráját az ölemben nyomkodom. Az eddig néma hangszóró egyszer csak elkezd kattogni és zúgni. Nem értem, hogy mitől szólalt meg. Aztán a mobilom is pittyegni kezd. Valaki keres. A beszélgetés után csend támad. Nem hallok semmit, de vajon mi zajlik az éterben? A világ tele van láthatatlan jelekkel, sőt, e jelek folynak, hullámznak, pörögnek körülöttünk. Kinyitom a szemem, és csillagok millióit látom az éjszakai égbolton. A fény évmilliók alatt ért el a szemembe, hogy egy szempillantásra beleborzongjak a végtelenbe vesző csodákon, és átéljem saját életem kicsiny voltát.

Hányféle digitális vagy más jel zsong körül bennünket? Gyerekkoromban játszva tekergettem a rádió keresőgombját. Élveztem az ismeretlen zajokat, a sustorgást, a távoli adók szignáljait, a számomra izgalmas, de érthetetlen nyelven beszélő bemondók

hangját. Ugyanúgy nem értem a végtelenből jövő üzenetet, mint a kattogást és zúgást, amely értelmetlen zajként ömlik felém a hangszórón át. Tényleg értelmetlen az a jelfolyam, amit nem értek? Kutatjuk a jeleket és az információfolyamokat, összerakosgatjuk kirakós játékként a körülöttünk lévő világ eseményeit és történéseit, de a részletekben nem ábrázolódik ki számunkra az, Aki az üzeneteket küldi.

Fogalmunk sincs arról, hogy mi zajlik a mobiltelefonban és a távoli vagy közelebbi közvetítő állomások és számítógépek között. De mégis, amikor fogadjuk a hívást, megszólal egy hang, aki bennünket keres.

Megelevenedik előttem egy kép Máté evangélista szűkszavú leírásából: Amikor meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. Ő pedig megszólalt, és így tanította őket... Jézus közösségben volt az övéivel. Együtt élt, evett, ivott gyalogolt velük. Természetes volt, hogy megszólítható volt, és Ő is megszólította őket. Volt ideje rájuk. Látta az éhséget, ami miatt oda jöttek a pusztába is utána. És megelégtette őket isteni Igével, vagy ha kellett, kenyérral és hallal. Vajon hogyan érthette volna meg bárki, hogy mit jelent „Isten országa”, ha Ő nem fordítja le számunkra?

Jézus a „mobil”: átalakítja a digitális isteni jelet, számunkra is felfogható, értelmezhető, analóg jellé. Nem születünk úgy, hogy a mobiltelefon a kezünkben volna. De mikor elérünk egy érettebb korbba, szükségét érezzük, hogy többet értsünk a körülöttünk lévő világból. És ha eljut hozzánk mások elbeszélésén, bizonyosságain keresztül Isten üzenete, annak információtartalma felkelti bennünk a vágyat: nekem is szükségem lenne egy ilyen mobilra! Én is érteni akarom Isten!

Kedves testvérem, jó hírem van számokra! Jézus golgotái halála, mennybe menetele

ARCKÉP

és a Szentlélek eljövetele óta „akció” van a mennyei hálózaton: mindenki ingyen megkaphatja a maga mobilját: Isten kifizette előre a készülék és a csatlakozás árát: Fiát adta, hogy mi megkaphassuk, visszakaphassuk a Vele való közösségünket, kapcsolódási képességünket: Szentlelkét.

Ezáltal bárhol elérhető vagy számára, és Ő is számodra. Teljes a hálózat lefedettsége.

Ő mindenütt lát és hall téged. Ha jól figyelsz, éber vagy, a készüléked be van kapcsolva és fel van töltve, akkor jól hallod Őt. Vagy küld egy „SMS”-t: reggeli csendességben egy időszerű bátorítást, intést, vigasztalást kapsz. Hogy használod-e az üzeneteit, az rajtad múlik!

Van már mennyei mobilod?

Dr. Tolnay Lajos

Trombita – szóval

Istentiszteleteinken a gyülekezeti énekeket az orgona mellett a karzatról gyakran trombitaszó is kíséri-vezeti. Frenczel Bertalan trombitaművészt hallhatjuk játszani ilyenkor, akit e villáminterjú segítségével szeretnénk most közelebbről is bemutatni a gyülekezetnek.

– Feleségeddel a pároskör alkalmainak rendszeres résztvevői vagytok. Onnan tudjuk, hogy néhány hónapja megváltozott az életetek...

– Igen, Isten kisfiúval ajándékozott meg bennünket, megszületett Frenczel Dániel Emánuel.

– Gondolom, hogy nem véletlenül kapta az Emánuel nevet.

– Amikor Jézus megszületik, Immanuelnek neveztetik – olvashatjuk az Evangéliumban, ami azt jelenti: Velünk az Isten! Ez az Ige, mint alapvető figyelmeztetés, állandóan előttem van az utóbbi években. Bátorságot és erőt ad. Nincs mitől félnünk, hiszen az Úr mindig fogja a kezünket.

– Vannak testvéreid?

– Nyolcan vagyunk testvérek – négy fiú, négy lány. Én vagyok a negyedik a sorban.

– Mindenki muzsikál?

– Édesapám református lelkész volt Szabolcsban, Nyírparasznyán, ma már nyug-

djban van. Az egész család muzsikált, a nyolcvanas években csináltunk egy családi zenekart, egy fúvósszextettet.

– Milyen hangszerekkel?

– Édesapám és Józsi bátyám klarinéton, Ági és Erzszi nővérem fuvolán, Béla öcsém tenorkürtön, én pedig trombitán játszottam, a három kistestvérem még kimaradt a csapatból.

– Miket játszottatok?

– Elsősorban egyházi énekeket, halalújjákat, zsoltárokat különböző hangszerelésben, írt nekünk számot Draskóczy László vagy a mátészalkai zeneiskola igazgatója, Mátyus Sándor.

– Hol muzsikáltatok?

– Gyakran szolgáltunk istentiszteleteken, felléptünk egyházi konferenciákon, Szabolcsban, Zemplénben sok evangelizáción vettünk részt. Ezek a szolgálatok adtak inspirációt ahhoz, hogy megpróbálkozzam a zenei pályával.

– Hol végezted a tanulmányaidat?

– Miskolcon, majd a főiskola negyedik és ötödik évét a Zeneakadémián, Szűcs Zoltán növendékeként. 1994-ben diplomáztam mint trombitaművész-tanár. Újra elindultam szerencsét próbálni...

– Ezt hogy érted?

– Korábban már kilenc hónapot, a diplo-

Frenczel Bertalan (Fotó: Dévai Józsa Gábor)

ma után pedig újabb ötöt Németországban töltöttem mint szalonzenész, cirkuszi trombitás. Főleg az volt a szándékom, hogy pénzt keressék, hogy tudjak venni egy jó hangszert. Először fürdővárosokban muzsikáltunk, később a híres Roncalli cirkusznál – lovasszámokhoz, légtornász- és bohóc produkciókhoz.

– A templomoktól a cirkuszig... – nagy ugrás!

– Bár a hit közelében nőttem fel, vallásos nevelést kaptam, nem értettem meg, mit jelent Jézus szeretete, mit jelent őt befogadni a szívembe. Eléggé ellentmondásos életet éltem, s éppen a társaim gúnyos kérdései segítettek az eszmélésre: „Hívőnek mondd magad, s mégis így viselkedsz?”...

– Mikor történt a fordulat?

– Egyre többet olvastam a Bibliát, meg más keresztyén könyveket. 1994-95-ben tértem meg. Akkor értettem meg Jézus szabaddítását, és akkor fogadtam be őt a szívembe.

ARCKÉP

– A fasori gyülekezettel hogy kerültél kapcsolatba?

– Mivel itt laktam a Zeneakadémia fasori kollégiumában, gyakran jöttem ide templomba. De akkor még inkább Pasarétre, a Nagyvárad terere jártam. Aztán egy alkalommal, amikor öregek otthonában szolgáltam, Végh Tamás lelképásztor megszólított, nem volna-e kedvem egyszer a Fasorban is trombitálni. Így kezdődött. A Fasorban végeleges otthonra lettem, feleségemmel, Johannával együtt.

– Őt hol ismerted meg?

– Az Éjféli Kiáltás Misszióban. Szívesen szolgállok ott. Én elsősorban számítógépes tördeléssel, nyomdai előkészítéssel foglalkozom, könyveket készítünk, többek között Zimányi Józsefét, Pálhegyi Ferencét, Sípos Ete Álmosét, Füle Lajosét. És mi nyomjuk a Biblia és Család, a Biblia és Gyülekezet című újságokat is. Édesapámnak is segíték a Tiszahát című beregi lapocska formálásában.

– És a muzsikus hivatás?

– A szólistaálmok rég szertefoszlottak. Ma már nem is nagyon izgatnak. Volt a számmal egy kis probléma, nem tudtam rendesen fújni. Először összetörtem, volt is egy időszak, amikor letettem a trombitát. Ekkor álltam be a misszióba. Aztán Isten megértette velem, hogy a zenélés is szolgálat. Dolgozom itt-ott zenekarokban, például a Fővárosi Operettszínházban, tanítok Miskolcon a szakiskolában, és a főiskolán is van négy növendékem.

– Most hol laktok?

– Rákoskeresztúron.

– Jó messze...

– Messze és mégis közel. Hiszen bárhol vagyunk, Isten velünk van. A kérdés mindig csak az, hogy mi mennyire ragaszkodunk hozzá. Ez az, ami a múltat, a jelenünket és a jövőnket meghatározza.

Devich Márton

GYEREKKUCKÓ

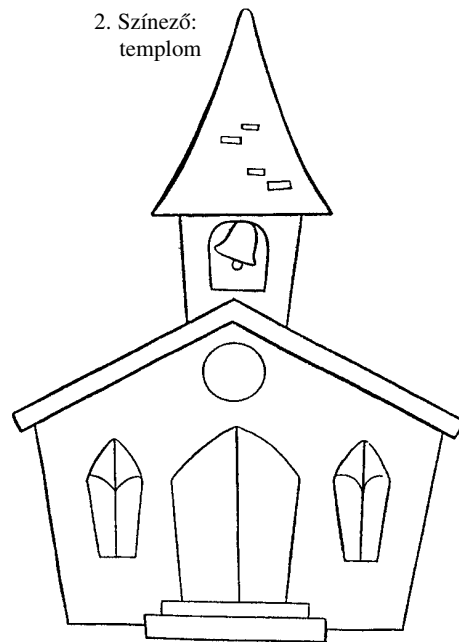
Kedves Gyerekek!

Itt a vakáció, amikor a nagyobbaknak nem kell már tanulni, sokat lehet játszani, és bizonyára sok szép helyre utaztok majd. Ha nem lesztek gyülekezetetek közelében, akkor is gondoljatok arra, hogy Isten mindenhol veletek van, és vasárnapként nyáron is vár Benneteket istentiszteletre – akárhol is vagytok!

1. Akinek van kedve, ezzel a verssel könnyen megtanulhatja, hogy a Biblia könyvei hogy jönnek sorban egymás után. (Az Újszövetségről szóló versszak a következő számban lesz.)

Az Ószövetség könyvei:

*Bibliánk elején van Mózes öt könyve,
Józsué, a Bírák és Ruth története.
Sámuel, Királyok, Krónikák könyveit
Ezdrás, Nehémiás, Eszter és Jób követik.
A Zsoltárok könyvét a Példák beszéde,
Prédikátorét az Énekek Éneke.
A próféták sorát Ézsaiás kezdi,
Jeremiás pedig nyomban őt követi.
Ezután találjuk a Sirmak könyvét,
Majd Ezékielét és Dánielét.
Hóseásét Jóel, Ámósét Abdías,
Jónás könyvét sorban követi Mikeás.
Náhumot Habakuk, majd ezt Zofóniás,
Haggeus írását titkos Zakariás.
Malakiás könyvét tették a végére,
Kik gondot viseltek Isten Igéjére.*

2. Színezző:
templom

3. A következő, megszívlelendő mondatot a Bibliában találhatjátok. Ahhoz, hogy megtudjátok, hogy hogyan is szól ez az idézet, meg kell fejtenetek a rovásírást. A megfejtéshez a rovás ABC-t az alsó sorokban találhatod – a rovásírást jobbról balra kell olvasni!

!Y 4 03Y31f30A38A3f3A)3 03038H3# 1Y
!04)HM 34 A3Mf30 33 YH38 ,03)03Yf3A41

Rovás ABC: A H Á É K Ö Ö D) 8 0 A 0 1 f f 3 # A 0 { 3 3 0 1 X 9 4
S P Ö Ö Ö O N Y N H L Y L K 3 í i u 0 9 G F é é D Ö C B Á A

Y 3 M 0 4 0 3 X Y I
35 3 V Ü Ü Ü u TY T 3

Minden családnak
áldott, szép nyarat kíván: Zsó néni

KÖNYVESPOLC

Sokan beszélnek ma az olvasás fontosságáról, az olvasás éve is erről szól. Mégis a mai embert szinte teljesen leköti a televízió vagy a számítógép képernyője. Most két könyvet ajánlunk a Testvéreknek. Ezzel, és az összes eddigi könyvajánlóval is a Testvérek szívére helyezük: Ne sodródjunk az árral! Olvassunk minél többet! Ez a lelkünk építésének csodálatos lehetősége! Számtalan jó keresztyén könyv jelenik meg folyamatosan. Mindenki megtalálhatja azt a témát, amelyre szüksége van. Ha pedig nem tudjuk megvenni a könyveket, akkor csodálatos lehetőség gyülekezetünk könyvtárából kölcsönözni! A lényeg az, hogy olvassunk, hiszen a lelki táplálék mint a vitamin épül be a szervezetünkbe! Olvasni lehet villamoson, elalvás előtt, tévézés helyett, ha éppen van egy kis szabadidő. Te mikor olvasol, Testvérem?

Müller György naplója

Az Evangéliumi Kiadó számtalanszor megjelentette már Müller György naplóját, mely most is kapható a keresztyén könyvesboltokban. Ez az izgalmas könyv annak a lelkipásztornak az életéről és szolgálatáról szól, aki a XIX. század második felében a legtöbbit tette az Úrban való hit felélesztése érdekében! Számomra a legizgalmasabb olvasmányok az önéletrajzok és a naplók. Nem bírom letenni, míg végig nem olvasom őket. Müller György naplójának olvasása közben is csak azért álltam meg, hogy elgondolkozzam a mély üzenetekről, szívembe véssem a tanítását. Csodálatos példa előttünk hite és élete, ahogy bristoli árvaházai napról napra kétezer árváról gondoskodott, 150 misszionáriust tartott el, több mint kétmillió Bibliát és különféle iratot

osztott szét. Élete mindennél hangosabban hirdeti: Isten imádságot meghallgató, szerető mennyei Édesatyánk.

Ragyogjatok, szép csillagok!

Túrmezei Erzsébet: Ragyogjatok, szép csillagok! című könyvét szeretettel ajánlom minden szülő, nagyszülő, keresztszülő figyelmébe, mikor gyermeküknek hasznos, építő olvasmányt keresnek! 35 történetet tartalmaz a könyv, mely hívó gyerekek életéről íródott. Ha ezeket a történeteket választjuk esti „meseként”, sokszor könnyeket látok gyermekeink szemében, annyira megérinti őket. Számtalanszor végigolvastuk már, mégsem unják. Nem tudunk betelni a fejezetek tartalmas üzenetével. Cseri Kálmán lelkipásztor írta az előszavát, megvallva, hogy gyermekkor legmeghatározóbb olvasmánya volt ez a könyv, egyik-másik részét kívülről is megtanulta. Nagyon építő Túrmezei Erzsébet verseit olvasni, örülünk, hogy prózai írását is kezünkbe vehetjük!

SFK

Hálátadó szívvel tesszük közzé lapunkban az alábbi verset Szabó Zsigmond emlékére, aki a Kálvin téri gyülekezet presbitere, egyházunk és Urunk hűséges szolgálója volt.

*Zeng, zúg harang a Fazorban,
Úgy mint szerte a világon.
Hírül adja Mindenkinak,
Az egész földkerekségen:
Emberek, gyülekezzünk!
A mi Urunknak hálát adjunk,
ÉLETÜNKET megtartotta,
Jóságát így is mutatja.*

Szabó Zsigmond, 1997. november 1.

2003-ban tervezett gyülekezeti heteink**VI. 23–28.**

Konfirmandushét Tahitótfalu, Isten Tábora

VI. 30–VII. 05.Kincskereső I. gyermekhét (1–3.o.) Tahitótfalu,
Isten Tábora**VII. 14–19.**Kincskereső II. gyermekhét (4–6.o.) Tahitótfalu,
Isten Tábora**VII. 28–VIII. 02.**Családos gyülekezeti csendeshét Kecskemét,
Emmaus-ház**VIII. 11–16.**

Ifjúsági hét Tahitótfalu, Isten Tábora

VIII. 16–18.

Családos hétvége Tahitótfalu, Isten Tábora

Kedves Testvérek!

Köszönjük leveleiket, postaládánkba, e-mail címünkre (harangszo@fasor.hu) várjuk a további javaslatokat. Következő számunk szeptemberben jelenik meg (lapzártá: augusztus 31.). A szerkesztőbizottság

Kedves Gyerekek! Idén is lesz Kincskereső tábor. A hét során keressük sok kincset Isten Igéjében és magunkban, egymásban is. Sokat fogunk játszani, énekelni, alkotni (rajzolni, ragasztani, agyagozni), lesz sportverseny, kirándulás, akadályverseny és sok-sok meglepetés. Ha van kedved velünk jönni, kérjél jelentkezési lapot a lelkeszi hivatalban, vagy Emőke nénitől, illetve Gábor bácsitól. Jelentkezéseted mielőbb add le, hogy valóban velünk jöhess! Várunk! Zsó néni

Június 21-én takarítónapot tartunk Isten Táborában, minden

segítőkész testvérünket szeretettel hívjuk és várjuk!
Indulás 8 órákor a templom elől, külön autóbusszal és gépkocsikkal.

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 és du. 5 óra istentisztelet
de. 10 órákor istentisztelet gyermekeknek 1 összevont csoportban
Szerda du. 6 óra bibliai közösségi óra
Csütörtök du. 6 óra bibliaóra
Péntek du. 6 óra összevont ifjúsági óra

Szeptember 7-én 10 órákor gyülekezeti tanévnyitó istentisztelet lesz templomunkban.

Ezt követően alakítjuk ki hittanóráink, és a konfirmációi előkészítő időpontjait. Készüljünk közösen gyermekeink között végzendő szolgálatunkra!

EGYÉB ALKALMAINK

- **Ifjúsági istentisztelet** legközelebb szeptember 7-én, vasárnap du. 5 órákor lesz.
- A **pároskör** a nyári hónapokban nem tart alkalmat
- Az **anyakör** a nyári gyülekezeti hetek és a szabadságok miatt legközelebb szeptember 13-án szombaton du. 4 órákor tartja alkalmát. Ezzel párhuzamosan kezdődik az **apakör** őszi első alkalmá is.
- A **nagymamakör** július-augusztus hónapokban nem tart alkalmat
- Kedd délelőtt 10 órákor **bibliaóránk** július-augusztus hónapokban szünetel.
- A **férfi bibliaóra** következő alkalmá ugyan-csak szeptemberben lesz.

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség időszakos kiadványa.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
1071 Budapest, Városligeti fasor 7.
Tel.: 342-7311
e-mail: harangszo@fasor.hu
weboldal: www.fasor.hu

Szép nyarat kívánunk olvasóinknak!